

[Alfred Jensen.]

tragtning, at vore ændringsforslag enten ikke er gennemførlige eller er overflødige. Jeg kan heller ikke gå med til den betragtning, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen kom med, at virkningerne af disse ændringsforslag var uoverskuelige. Jeg erkender, at jeg ikke nøjagtigt kan redegøre for virkningerne af dem; men jeg kan da sige, at hvis man vedtager vort tredje ændringsforslag, sker der kun det, at man opretholder de nuværende lønindeholdelsesbestemmelser, og virkningerne heraf kan altså ikke blive store. Hvad de arbejdsløse angår, vil jeg ej heller tro, at virkningen bliver synderlig stor. Jeg tror heller ikke, at landets økonomi vil blive rokket synderligt, hvis man tillader de kommuner, der har ønske om det, at forhøje de største indtægter med 70 pct. mod nu 50 pct., når skatten beregnes. Lige så lidt kan jeg se, at den omstændighed, at man forhøjer minimalbeløbet for børnefradrag fra 200 kr. til 500 kr., skulle virke ødelæggende.

Det ærede medlem hr. Poul Møller angav som hovedgrund til, at han ikke kunne stemme for disse ændringsforslag, at de ikke var teknisk gennemførlige, og at i hvert fald det første ændringsforslag ikke skulle stilles til lovforslagets § 5. Hvorfor skal det ikke det? Det vil jeg da gerne have besvaret. § 5 i lovforslaget siger, at stk. 1 i lovens § 9 udgår, og vore to ændringsforslag til forslaget § 5 går ud på, at der så samtidig sker ændring i lovens § 9, stk. 2, 1. punktum, og i § 9, stk. 3, 2. punktum. Jeg må nok have lov til at spørge: hvorledes skulle så de ændringsforslag have været stillet, hvis de skulle stilles ved dette lovforslags behandling? Naturligvis kunne jeg have stillet forslag om, at der blev optaget en ny paragraf, men teknisk set hører det dog hjemme under den paragraf, som går ud på en ændring i lovens § 9.

Jeg kunne have forstået, hvis det ærede medlem hr. Poul Møller havde sagt: du har været for smålig med dine ændringsforslag, for der er andet, der skal rettes i lovens § 9,

hvis man retter det, der her er foreslået. Det er der nemlig. For spørgsmålet om kildeartsbeskatningen står stadig væk i § 9, selv om vi ophæver stk. 1, som indeholder bestemmelsen om kildeartsbeskatningen. Men når man ophæver stk. 1, er det dog urimeligt, at man stadig væk har kildeartsbeskatningen stående i stk. 3.

Jeg kan altså ikke godkende de indvendinger, der er gjort. Vi opretholder vore ændringsforslag og anbefaler dem til vedtagelse.

Poul Møller: Den højtærede indenrigsminister sagde, at det var os, der havde den opfattelse, at ikke alle havde lige pligt til at betale skat. Det er en fuldstændig urimelighed. Det har ikke noget med skattepligt at gøre. Det drejer sig om, at ikke alle har lige pligt til at afkræve andre skatten. Den højtærede indenrigsminister kan vel se den forskel, der er på, at man tilbageholder beløb, som man skal udbetale skatteborgeren, og på, at man skal afkræve skatteborgeren nogle beløb. Det er dette princip, vi vil have lejlighed til at overveje. Det er også det princip, at man har gennemført løntilbageholdelse for skattevæsenets krav, men ikke givet krav, som hidtil har været sideordnet med skattevæsenets, den samme stilling. Vi er hidtil i vor retspleje gået ud fra, at der skulle gælde de samme retsvirkninger, f. eks. når det drejer sig om børnepenge, men det er altså ikke tilfældet længere. Under en retstatsminister går skattevæsenets krav forud for et hvilket som helst socialt eller familieretligt krav. Det er det, der er mærkeligt. Det er også mærkeligt, at den selvfølgelig, hvormed man siger, at det er rimeligt, havde man ikke for øje, inden man fremsatte sit forslag her i salen.

Den højtærede indenrigsminister kan da heller ikke fastholde det argument over for os, at vi ikke mener, at alle skal betale skat. For få uger siden forhandlede vi om og gennemførte et forslag om valgretsbevarelse, skønt man ikke har betalt skat. Da sagde den højtærede indenrigsminister: ligegyldigt